

Stjernen. A. Ebbeson, Redaktør.

Allt Bladet vedkommende faalom: Indbende...

Penge kan sendes i „Money Orders“, Post Note, Bank Note eller i Registreret Breve.

For Penge der sendes i løse Breve kan Udgivningen ikke være ansvarlig.

Indsend 20 Cents i 2 Cents Aftemærker og De vil faa „Stjernen“ frit tilsendt indtil 1ste Januar, 1889.

Enhver ny Abonnent, som indsender \$2.00 for en Afgang af „Stjernen“, faar Bladet tilsendt fra nu og indtil 1ste Januar, 1889.

Vore to Omaha-Samtidige, „Dannebrog“ og „Den Danske Pioneer“, anbefaler med megen varme deres Læsere den demokratiske Valgkjæbde.

Demokraterne i Howard Co., Nebr., har, som deres Kandidat for County Advokat opstillet John W. Templin...

Naar Taler er om Jernbaneredsfaber og folkeligfinde Mand, saa har vi iaar i Nebraska 17de Senator-Kreds et ganske staaende Eksempel paa begge Slags.

Uh, hvilken ubeskrivelig Kærlighed! Den eneste Lygtepæl i Dannebrog, og han skal vende saa neddrægtigt haardt paa den, han, hvis Hoved altid haav været lille nok til at dukke udenom...

Det Valg, som den demokratiske Massekonvention, der i Forbundsraadet sammen i St. Paul, Nebr., for at udneevne en Kandidat til Repræsentant for 48de Distrikt og udfylde Vakansen, forsaarsaget ved Sumners Resignation, kom til at gælde dette Waabs Udgiver.

Mr. Mc. Culloch, Mr. Carl Schürz, Mr. Dixon og Mr. Low vare i sin Tid fremragende republikanske Ledere. De ere det i Længe. De understøtter nu Præsident Cleveland, og stiller sig som Repræsentanter for den dybe og vidtstrakte Indvigelser mod det republikanske Parties yngre Mand og Tilhængere...

De Mennesker, som prater om at befrugte Arbejdet og have Landets Besiddelse, kan vanskeligt se hverandre rigtig i Sjælene uden at brude ud i høj Latter. Heiligt Spilfægtteri! Af denne Art er den saakaldte republikanske Organisation. Det er aldeles intet politisk Parti.

Om selve Naanen var dumpet ned Hovedet paa lille Sophus F. Neble, saa lunden den neppe have raamt haardere end den grueltige Naturbegivenhed, der indtraf sidste Uge.

Uh, hvilken ubeskrivelig Kærlighed! Den eneste Lygtepæl i Dannebrog, og han skal vende saa neddrægtigt haardt paa den, han, hvis Hoved altid haav været lille nok til at dukke udenom...

Uh, hvilken ubeskrivelig Kærlighed! Den eneste Lygtepæl i Dannebrog, og han skal vende saa neddrægtigt haardt paa den, han, hvis Hoved altid haav været lille nok til at dukke udenom...

endnu aldrig havde været i Brug. „Den skal de ha' med en god Vilje.“ Men — af Næb! Stulde „bitte Otto“ nu komme og finde Mudderhullet læns!

Dg han blev atter greben af Fortvivlelse, og Stjernerne funklede atter og Stormen luede sælt, og Ynglingen soog truende Spyd over Hovedet, og det forekom stakkels Sophus Neble at Dommedag var kommen, og at „Domme-Peter“ havde faaet det Hoved at domme ham.

I denne bedrøvelige Stilling vilde det være Synd at vente, at Hr. Neble skulde gjøre Undskyldning for den af ham begaaede Uret mod den danske Befolkning i Dannebrog (det mener da i hvert Fald „Pioneren“).

Kongrefærdighed. (Henrik Bergeland.)

Der var en Fjerde i Grækenland: Den Gang, han besleg sin Trone, Han svor at ville have som Mand Kærlighed — han svor ved sin Krone.

Dg Klokkeren lod højt; hver skedte sin Net; Klar gik, og Klokkeren hang stille. Om Søjlen stod Græs, den skjønneste Blot,

Dg Klanken af Laurbergrenen!

En Dag da høretes Klokkeren igjen. Den rent var kommen af Ranter: En udunderet Hest havde fundet derhen; Den aad af de grune Ranter.

I gode Farmere og Skovfærde! Vær saa snil at læse og igjen det sidste Vers og taal eder om! Husk paa, at eders Hjertelag kommer tydelig frem i eders Behandling af Husdyrene og specielt Hesten.

Saa kan det dog venligt paa Mennesket se!

Man har mange Eksempler paa, at Hesten har vist Deltagelse for sin Herre og hjulpet ham, naar han var i Kæmpe. Men man ved ogsaa, at det ædle Dyr fik Slag til Tak; — „Dets Herre for Dommen vi kalde“.

Mange gjør det vel. Andre er berømt saa tænksomme, usjælne, jo gjerlige, at de tager Hestens sidste Livskraft, saa den efter 20—30 Aars haarde Tjeneste maa styrte for Plogen, Maskinen eller Hølsædet; i bedste Fald faar den efter sin sidste Arbejdsdag ds i „Pasteret“; men i hvert Fald undes den sjelden en ordentlig Grav.

Aften-skole

holdes hver Aften fra Kl. 7½ til Kl. 9½. Undervisningen bestaar i Døvelser i Læsning, Skrivning, Udtale, Grammatik, Samtale, o. s. v. i det engelske Sprog. Mandags, Onsdags, og Fredagsaften for Begyndere. Tirsdags, Torsdags og Lørdagsaften for høiere Klasse.

Medlemmerne af denne Skole, som har det for sig, at de kan læse og skrive engelsk, og at de kan tale engelsk, vil naturligvis have en meget stor Værdi i deres Liv. De vil ogsaa kunne tjene meget godt, naar de kommer til at arbejde i et andet Land.

Kvindens Rettigheder

til at handle hvor det behager hende. Skal idag slaas fast! Her tales slet ikke om Politikk eller Frihandel, men den frie og emanciperede Kvinde uforsværgelige Forbring paa Fri Handlung som en af de medfødte personlige Rettigheder Kvinde gennem Etablisementet forlenet med. Den Tid er forbi da Kvinde skulde gjøre sine Indkjøb under en mandlig Leders Doversyn. Det ophyle nittende Aarhundrede tillader baade Madamen og Hønhalsene at gjøre deres Indkjøb efter eget Valg.

S. N. WOLBACH, Eieren af det største — Manufakturvarer-Etablissement i ST. PAUL, NEBRASKA. Har med karakteristisk Starpsyn opfattet og forstaaet denne Revolution i Tidsanden, og hans nøje Kjendskab til Damerne mangeartede Smag har bevaaget ham til at fylde sin store Butik med det mest forskelligartede og moderne i alle Grene af Manufakturvarer, Hvide Varer, Sorte og kulørte Kjølestoffer, Kjølesirter og Gardintøjer, Korsetter og Handsker.

Høflige Salgsmænd talende de forskellige Sprog, til at være Damerne til Tjeneste og vise dem de mest smukke og prisbillige Prover af alle Slags Tøjer og til at forskrive dem om, at det er deres største Glæde at forevise det righoldige Varelager. Besøg Wolbachs Tøjvare-Magasin. A. H. BÖHNE, GEO. F. RYAN. Böhne & Ryan. Mobelmagasin & Ligkistevælg. 116 Vest 3dje Gade. — Grand Island, Nebr. Parlor Suits, Chamber Suits, Madrasser, Spejle, Færdige Skilderrammer og Lister for samme, Spinderokke, o. s. v. Ligkister og Ligkisten Specialitet.

have fortsat det Bekjendtskab, som han havde begyndt ude paa Landet, men det skete ikke. Et Par Gange havde jeg foreslaaet ham, at vi skulde afslægge et Besøg hos min Svigermoder, han havde takket derfor uden dog at gjøre, Hvorfor det. Maaske det var en sin Høielse, som holdt ham tilbage, saalænge Svigerfader endnu var borte, hvad jeg dog fandt altfor overdrevent. Jeg havde foresøgt at hende Samtalen paa Valborg, men Hvidbjørn fortsatte sit Arbejde uden at svare — selv da jeg fortalte ham, at hun var syg, sagde han blot: „Det var jo kedeligt!“ og gav sig straks derpaa til at søjle. Eggdommen havde nu rigtignok ikke stort at sige, thi det var lidt Hovedpine, som gik daer næste Dag, men det kunde Hvidbjørn jo ikke vide, og jeg fandt det høist besynderligt, at han ikke ytrede større Deltagelse.

Lid og Lejlighed nok kunde spire frem og bringe uheldsønder Frugt. Eftersaaret stred godt frem. I et Par Uger havde vi stærke Storme og heftige Regnskyt, saa blev Vejret atter smukt og roligt. Estrid og jeg gik en Eftermiddag ud i Frederiksborg Have, hvor vi ikke havde været i lange Tider. Alle Blade vare gule og røde og prangede i Eftersaarets vidunderlige Farvespil, det var, som et Hav af Guld omgav os paa alle Sider. Vi standsede paa en af Broerne og saa ud over Kanalen, der til begge Sider var indhegnet af Bladens gyldenrøde Eftersaarspragt. Derover hvalvede en graalig Himmel sig og gav al den skinnende Guldglands et eget Præg af Afsky. Lyst og stille var det, fuglesang høretes ikke. En Stund stode vi selv tauste og lode vore Tanker finde hvile i Naturens milde Ro, da udbrød Estrid med et lille Sæt: „Hvor forskelligt fra i Sommer, da vi vandrede her i den aarle Morgen, og Alt var Solskin og Sang og Liv omkring os! Jeg synes, det er ligesom igaar — saa hurtigt er Sommeren faret hen!“